

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 27. januára 2005 *

Vo veci C-422/02 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 49 Štatútu Súdneho dvora ES, podané 21. novembra 2002,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, so sídlom v Norimbergu (Nemecko),
v zastúpení: K. Adamantopoulos, dikigoros, J. Branton, solicitor, a J. Gutiérrez
Gisbert, abogado, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca, za
právnej pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

a

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: T. Scharf a S. Meany, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca) a S. von Bahr,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. apríla 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (ďalej len „Chemi-Con“) svojím odvolaním žiada o zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností

z 12. septembra 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada (T-89/00, s. II-3651, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu smerujúcu ku zrušeniu článku 3 druhého odseku nariadenia Rady (ES) č. 173/2000 z 24. januára 2000 o ukončení antidumpingového konania týkajúceho sa dovozov niektorých veľkých elektrolytických hliníkových kondenzátorov pochádzajúcich z Japonska, Kórejskej republiky a Taiwanu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 22, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 2 Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES 1996, L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 905/98 z 27. apríla 1998 (Ú. v. ES L 128, s. 18; Mim. vyd. 11/010, s. 111, ďalej len „základné nariadenie“), upravuje antidumpingové konania. Podľa článku 23 druhého odseku tohto nariadenia nemá zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 3283/94 z 22. decembra 1994 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 349, s. 1) vplyv na konania začaté podľa tohto nariadenia, ktoré sa uplatňovalo pred nadobudnutím účinnosti základného nariadenia.
- 3 Článok 5 základného nariadenia upravuje začatie prešetrovania s cieľom určenia existencie, miery a vplyvu údajného dumpingu na základe písomného podnetu.

4 Článok 7 ods. 1 základného nariadenia uvádza:

„Dočasné clá možno uložiť, ak sa konanie začalo v súlade s článkom 5, ak bolo vydané oznámenie v tomto zmysle a zainteresovaným stranám sa poskytli primerané možnosti na predloženie informácií a vznesenie pripomienok v súlade s článkom 5 ods. 10, ak sa uskutočnilo predbežné kladné rozhodnutie o dumpingu a následnej ujme výrobnému odvetviu spoločenstva a ak si záujmy spoločenstva vyžadujú prijatie opatrení na zabránenie takejto ujmy. Dočasné clá sa uložia najskôr 60 dní od začatia konania, najneskôr však deväť mesiacov od začatia konania.“

5 Článok 7 ods. 7 základného nariadenia uvádza:

„Dočasné clá môžu byť uložené na obdobie šiestich mesiacov a predĺžené o ďalšie tri mesiace alebo môžu byť uložené na obdobie deviatich mesiacov. Clo sa môže predĺžiť, prípadne uložiť na obdobie deviatich mesiacov však len v prípade, ak o to vývozcovia, ktorí predstavujú významné percento príslušného obchodu požiadajú alebo nemajú námietky voči oznámeniu Komisie.“

6 Článok 9 ods. 4 a 5 základného nariadenia stanovuje:

„4. Ak skutočnosti, tak ako boli s konečnou platnosťou stanovené, preukážu existenciu dumpingu a ním spôsobenej ujmy a záujmy spoločenstva si vyžadujú prijatie opatrení v súlade s článkom 21, Rada uznášajúca sa jednoduchou väčšinou uloží konečné antidumpingové clo na návrh predložený Komisiou po konzultácii

s poradným výborom. V prípade, že sú dočasné clá v platnosti, návrh na konečné opatrenia sa predloží Rade najneskôr jeden mesiac pred vypršaním takýchto ciel. Výška antidumpingového cla nepresiahne stanovené dumpingové rozpätie, mala by však byť menšia než dumpingové rozpätie, ak by takéto nižšie clo bolo dostatočné na odstránenie ujmy výrobnému odvetviu spoločenstva.

5. Antidumpingové clo sa uloží v primeraných čiastkach, v každom prípade na nediskriminačnom základe z dovozu takéhoto výrobku zo všetkých zdrojov, o ktorých sa zistilo, že sú dumpingové a spôsobujú ujmu, okrem prípadov dovozu z tých zdrojov, v prípade ktorých boli akceptované záväzky za podmienok tohto nariadenia. ...“

7 Článok 11 ods. 2 a 3 základného nariadenia uvádza:

„2. Konečné antidumpingové opatrenie vyprší päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. Takéto preskúmanie uplynutia platnosti sa iniciuje z podnetu Komisie alebo na žiadosť výrobcov spoločenstva, alebo v ich mene a príslušné opatrenia zostanú v platnosti až do výsledku takéhoto preskúmania.

Preskúmanie uplynutia platnosti sa začne, ak žiadosť obsahuje dostatočné dôkazy, že uplynutie platnosti opatrení by pravdepodobne malo za následok pokračovanie alebo opakovaný výskyt dumpingu a ujmy. ...

...

3. Potrebu pokračovať v ukladaní opatrení možno taktiež preskúmať, ak je to opodstatnené, z podnetu Komisie alebo na žiadosť členského štátu, alebo za predpokladu, že uplynulo primerané obdobie, alebo minimálne jeden rok od uloženia konečného opatrenia, na žiadosť ľubovoľného vývozcu alebo dovozcu, alebo výrobcov spoločenstva, ktorá obsahuje dostatočné dôkazy odôvodňujúce potrebu takéhoto predbežného preskúmania.

Predbežné preskúmanie sa začne, ak príslušná žiadosť obsahuje dostatočné dôkazy, že pokračujúce uloženie opatrenia už nie je potrebné na vyrovnanie dumpingu a/ alebo, že je nepravdepodobné, že by ujma pokračovala, alebo sa opakovane vyskytovala, ak by sa opatrenie zrušilo alebo zmenilo, alebo že existujúce opatrenie nie je alebo už nie je odôvodnené na kompenzáciu dumpingu, ktorý spôsobuje ujmu.

...“

Medzinárodná právna úprava

- 8 Článok 9 bod 9.2 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, s. 103, ďalej len „antidumpingový kódex z roku 1994“), ktorý je obsiahnutý v prílohe 1A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie, schválený v článku 1 rozhodnutia Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúce sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 — 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), znie:

„Ak je na akýkoľvek výrobok vymerané antidumpingové clo, bude sa toto antidumpingové clo vyberať v primeraných výškach, v každom prípade na nediskriminačnom základe, z dovozov tohto výrobku zo všetkých zdrojov, o ktorých sa zistilo, že sú dumpingové a spôsobujú ujmu, s výnimkou dovozov od tých zdrojov, od ktorých sa prijali cenové záväzky podľa podmienok tejto dohody. Úrady oznámia dodávateľa alebo dodávateľov príslušného výrobku. Ak je však dotknutých niekoľko dodávateľov z tej istej krajiny a ak nemožno vymenovať všetkých týchto dodávateľov, úrady môžu oznámiť príslušnú dodávateľskú krajinu. Ak bolo dotknutých niekoľko dodávateľov z viac ako jednej krajiny, úrady môžu oznámiť buď všetkých dotknutých dodávateľov, alebo ak je to nemožné, všetky zainteresované dodávateľské krajiny.“ *[neoficiálny preklad]*

Skutkové okolnosti

- 9 Chemi-Con je 100 % dcérskou spoločnosťou Nippon Chemi-Con Inc. (ďalej len „NCC“) so sídlom v Tokiu (Japonsko). NCC je výrobcom niektorých veľkých elektrolytických hliníkových kondenzátorov (ďalej len „VEHK“). Chemi-Con je výhradným dovozcom a predajcom VEHK vyrábaných spoločnosťou NCC v Európskom spoločenstve.
- 10 S účinnosťou k 4. decembru 1992 bolo nariadením Rady (EHS) č. 3482/92 z 30. novembra 1992 (Ú. v. ES L 353, s. 1) uložené antidumpingové clo na dovoz VEHK pochádzajúcich z Japonska do Spoločenstva, pričom toto nariadenie upravovalo súčasne aj konečný výber dočasného antidumpingového cla. Platnosť tohto antidumpingového opatrenia mala podľa článku 11 ods. 2 prvého pododseku základného nariadenia uplynúť po piatich rokoch od jeho zavedenia, teda 4. decembra 1997.

- 11 Nariadením Rady (ES) č. 1384/94 z 13. júna 1994 (Ú. v. ES L 152, s. 1) bolo s účinnosťou k 19. júnu 1994 uložené konečné antidumpingové clo na dovoz VEHK pochádzajúcich z Kórey a z Taiwanu.

- 12 Oznámením z 3. decembra 1997 uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 365, s. 5) oznámila Komisia začatie preskúmania antidumpingových opatrení týkajúcich sa dovozu niektorých VEHK pochádzajúcich z Japonska. Po dobu prieskumu bolo na základe článku 11 ods. 2 základného nariadenia vyberané antidumpingové clo.

- 13 Komisia rovnako oznámením zo 7. apríla 1998 uverejneným v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 107, s. 4) na základe článku 11 ods. 3 základného nariadenia rozhodla z vlastného podnetu o začatí následného preskúmania antidumpingových opatrení na dovoz niektorých VEHK pochádzajúcich z Kórey a Taiwanu.

- 14 Ďalej Komisia oznámením z 29. novembra 1997 uverejneným v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 363, s. 2) na základe článku 5 základného nariadenia rozhodla o začatí antidumpingového konania a prešetrovania ohľadom niektorých VEHK pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska. Nariadením Komisie (ES) č. 1845/98 z 27. augusta 1998 (Ú. v. ES L 240, s. 4) bolo na dovoz týchto VEHK uložené dočasné antidumpingové clo. Neskôr Komisia navrhla Rade, aby ohľadom tohto dovozu prijala konečné antidumpingové opatrenia. Rada však tento návrh v rámci lehoty 15 mesiacov zakotvenej v článku 6 ods. 9 základného nariadenia nerealizovala.

- 15 Preto pre dovoz zo Spojených štátov a z Thajska neboli prijaté žiadne konečné opatrenia a platnosť dočasných opatrení, ktoré nadobudli účinnosť 29. augusta 1998, skončila 28. februára 1999. V dôsledku toho neboli dočasné antidumpingové clá na tento dovoz nikdy s konečnou platnosťou vyberané.
- 16 Dňa 21. mája 1999 Komisia poskytla Chemi-Con písomnú informáciu v súlade s článkom 20 základného nariadenia, v ktorej uviedla rozhodujúce skutočnosti a dôvody, na základe ktorých chcela navrhnúť ukončenie preskúmania antidumpingových opatrení týkajúcich sa niektorých VEHK pochádzajúcich z Japonska v dôsledku neuloženia konečného cla na dovozy niektorých VEHK pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska.
- 17 V čase od 31. mája do 2. novembra 1999 si Chemi-Com a Komisia navzájom adresovali niekoľko listov a 15. júna sa uskutočnilo vypočutie. Počas celého tohto konania Chemi-Com trvala na tom, aby bolo preskúmanie, a teda toto antidumpingové konanie skončené so spätnou účinnosťou k 4. decembru 1997, teda ku dňu, kedy prestali platiť antidumpingové clá uložené v roku 1992 na dovoz niektorých VEHK pochádzajúcich z Japonska.
- 18 Sporným nariadením Rada rozhodla, že z dôvodu nezavedenia opatrení na dovoz niektorých VEHK pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska by bolo diskriminačné zaviesť akékoľvek antidumpingové opatrenia na dovoz niektorých VEHK pochádzajúcich z Japonska, Kórey a Taiwanu.

19 Vo výroku sporného nariadenia sa uvádza:

„Článok 1

Ukončuje sa antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu niektorých [VEHK] pochádzajúcich z Japonska.

Článok 2

Ukončuje sa antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu niektorých [VEHK] pochádzajúcich z Kórei a Taiwanu.

Článok 3

Toto nariadenia nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po dni jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Platí s účinnosťou od 28. februára 1999.“ [*neoficiálny preklad*]

- 20 Rada v odôvodneniach napadnutého nariadenia zdôvodnila ukončenie antidumpingového konania takto:

„(132) Ako sa konštatuje v bode 6, v novembri 1997 bolo v súlade s článkom 5 základného nariadenia začaté nové konanie týkajúce sa VEHK pochádzajúcich zo Spojených štátov amerických a z Thajska. Komisia prešetrovaním definitívne dospela k záveru o existencii závažných dumpingových praktík, ako aj značnej ujmy, ktorú tento dumping hospodárstvu Spoločenstva spôsobuje. Neexistovali žiadne naliehavé dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že nové konečné opatrenia nie sú v súlade so záujmami Spoločenstva. Komisia preto navrhla Rade zavedenie konečných antidumpingových opatrení na dovoz niektorých VEHK pochádzajúcich zo spojených štátov amerických a z Thajska. Rada však tento návrh v lehote stanovenej v základnom nariadení nerealizovala. V dôsledku toho neboli na dovoz zo Spojených štátov amerických a z Thajska zavedené žiadne konečné opatrenia a platnosť dočasných opatrení, ktoré nadobudli účinnosť 29. augusta 1998, skončila 28. februára 1999.

(133) Nové prešetrovanie týkajúce sa dovozu zo Spojených štátov amerických a z Thajska a obidva spomenuté prieskumy boli z väčšej časti uskutočnené súčasne. Ako už bolo spomenuté, uvedené prieskumy, ako aj nové konanie vedené voči Spojeným štátom americkým a Thajsku v súvislosti s tým istým tovarom dospeli prevažne k rovnakým záverom. Tieto závery v zásade odôvodňujú zmenu konečných opatrení týkajúcich sa dovozov výrobkov pochádzajúcich z Japonska, Kórejskej republiky a Taiwanu.

Článok 9 ods. 5 základného nariadenia však stanovuje, že antidumpingové clo sa uloží na dovoz výrobkov, o ktorých sa zistilo, že sú dumpingové a spôsobujú ujmu, na nediskriminačnom základe bez ohľadu na ich pôvod.

- (134) Z týchto dôvodov možno dôjsť k záveru, že všetky prípadné opatrenia, ktoré boli na základe výsledkov tohto prešetrovania prijaté pre dovozy výrobkov pochádzajúcich z Japonska, Kórejskej republiky a Taiwanu, predstavujú diskrimináciu týchto troch krajín, pretože voči Spojeným štátom americkým a Thajsku neboli prijaté žiadne opatrenia.
- (135) Preto v záujme zabezpečenia jednotného postupu a rešpektovania zásady zákazu diskriminácie uvedenej v článku 9 ods. 5 základného nariadenia je nevyhnutné ukončiť konania týkajúce sa dovozu VEHK pochádzajúcich z Japonska, Kórejskej republiky, resp. Taiwanu bez toho, aby boli prijaté antidumpingové opatrenia.
- (136) Japonský výrobca vyvážajúci tovar uviedol, že konanie týkajúce sa Japonska musí byť ukončené so spätnou účinnosťou k dátumu začatia prieskumu, t. j. k 3. decembru 1997 z dôvodu, že dovoz výrobkov pochádzajúcich z Japonska podliehal v priebehu konania ďalším opatreniam, čím bol znevýhodnený vo vzťahu k dovozom výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov amerických a z Thajska, z ktorých sa žiadne clo nevyberalo.
- (137) Ako sa však uvádza v bode 132, dovoz výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov amerických a z Thajska bol v čase od decembra 1997 do 28. februára 1999 predmetom prešetrovania takisto, ako dovoz z Japonska. Skutočnosť, že v tomto čase sa antidumpingové opatrenia vzťahovali na Japonsko, nie však na Spojené štáty americké a Thajsko, je iba dôsledkom toho, že sa konanie týkajúce sa Spojených štátov amerických a Thajska nachádzalo v inej fáze, a síce vo fáze základného prešetrovania, zatiaľ čo sa na Japonsko už vzťahovali platné opatrenia zavedené nariadením (ES) č. 3482/92. Za týchto okolností nešlo o diskrimináciu, pretože situácia v príslušných konaniach bola odlišná.

- (138) Napriek tomu bolo uznané, že vzhľadom na dôvody uvedené v bodoch 132 až 135 musia byť dovozy výrobkov pochádzajúcich z Japonska od 28. februára 1999 posudzované rovnako ako dovozy výrobkov zo Spojených štátov amerických a z Thajska. To isté platí aj pre Kórejskú republiku a Taiwan. Prešetrovanie týkajúce sa Spojených štátov amerických a Thajska malo byť do 28. februára 1999 skončené, a to buď zavedením opatrení alebo ukončením konania. Predmetným prešetrovaním sa dospelo k podobným záverom ako prešetrovaním týkajúcim sa Spojených štátov amerických a Thajska, a preto musí byť toto konanie ukončené rovnakým spôsobom.“
[neoficiálny preklad]

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 21 Chemi-Con návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 14. apríla 2000 navrhol zrušiť článok 3 druhý odsek sporného nariadenia, pretože tento nestanovuje spätnú účinnosť tohto nariadenia k 4. decembru 1997.
- 22 Uznesením zo 17. novembra 2000 predseda štvrtej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa vyhovel návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Rada podporovaná v konaní Komisiou navrhla, aby Súd prvého stupňa zamietol žalobu ako neprípustnú, a subsidiárne, aby ju zamietol ako nedôvodnú.
- 23 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol.

24 Po vyhlásení žaloby za prípustnú Súd prvého stupňa zamietol prvý žalobný dôvod Chemi-Con, vychádzajúci zo zjavne nesprávneho posúdenia. Konštatoval pritom, že žalobkyňa v podstate vytýka právny omyl pri použití zásady rovnosti zaobchádzania v spornom nariadení, a teda nie zjavne nesprávne posúdenie skutkových okolností Radou. V bodoch 53 až 59 napadnutého rozsudku konštatoval, že toto nariadenie nie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania zakotvenou v článku 9 ods. 5 základného nariadenia, pokiaľ ide o obdobie od 4. decembra 1997 do 28. februára 1999.

25 Súd prvého stupňa zastával názor, že obidve uvedené konania, teda preskúmanie dovozov výrobkov z Japonska a základné prešetrovanie dovozov výrobkov zo Spojených štátov a z Thajska sú upravené rozdielnymi ustanoveniami základného nariadenia, čo viedlo k rozdielnym výsledkom pri výbere antidumpingového cla (bod 53). Podľa Súdu prvého stupňa, ak je konanie v súlade s článkom 5 nariadenia ukončené v štádiu základného prešetrovania bez zavedenia antidumpingových opatrení, potom konečné clo vybrané nebude a dočasné clo nebude vybrané s konečnou platnosťou (bod 54). Naproti tomu článok 11 ods. 2 nariadenia pri preskúmaní stanovuje, že platnosť antidumpingového opatrenia skončí päť rokov od jeho zavedenia a v prípade preskúmania opatrenia, ktorého platnosť má skončiť, toto opatrenie zostane v platnosti až do ukončenia takéhoto preskúmania (bod 56).

26 V bodoch 57 a 58 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa uviedol:

„57 Z toho dôvodu má rozdielne posudzovanie dovozov výrobkov z Japonska na jednej strane a dovozov výrobkov zo Spojených štátov a z Thajska na druhej strane, pokiaľ ide o uloženie antidumpingových cieľ, právnu oporu v základnom nariadení, a preto nemôže byť považované za porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, a to aj napriek tomu, že vykonané prešetrovania sa vzťahovali na rovnaké výrobky pochádzajúce z rôznych krajín skúmané v rovnakom časovom období a že dospeli k podobným záverom, pokiaľ ide o dumping, spôsobenú

ujmu a záujmy Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 1990, Sermes, C-323/88, Zb. s. I-3027, bod 45 až 48).

58 Okrem toho Rada podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia nie je povinná zdržať sa použitia článku 11 ods. 2 základného nariadenia. Prvé ustanovenie sa vzťahuje výlučne na uloženie antidumpingových ciel. V predmetnom konaní však boli antidumpingové clá, ktoré žalobkyňa musela zaplatiť v čase od 4. decembra 1997 do 28. februára 1999, uložené nariadením č. 3482/92 a ďalej vyberané na základe osobitného ustanovenia článku 11 ods. 2 základného nariadenia. Žalobkyňa preto musela bez ohľadu na začatie základného prešetrovania týkajúceho sa dovozov výrobkov zo Spojených štátov a z Thajska na základe článku 11 ods. 2 základného nariadenia naďalej platiť antidumpingové clo.“

27 Súd prvého stupňa sa ďalej nestotožnil s názorom Chemi-Con, že skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu sú porovnateľné s tými, ktoré viedli k vydaniu nariadenia Rady (EHS) č. 2553/93 z 13. septembra 1993, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2089/84 o zavedení konečného antidumpingového cla na dovoz niektorých guľíčkových ložísk pochádzajúcich z Japonska a Singapuru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 253, s. 3), a ktoré stanovilo spätnú účinnosť skončenia platnosti konečného antidumpingového cla, zavedeného pred vydaním tohto nariadenia, ku dňu začatia preskúmania. Uviedol, že okolnosti, za ktorých bolo toto nariadenie vydané, sa vo viacerých aspektoch líšia od okolností, z ktorých sa vychádzalo pri vydaní sporného nariadenia (bod 59 napadnutého rozsudku).

28 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod Chemi-Con opierajúci sa o nedostatočné odôvodnenie sporného nariadenia, Súd prvého stupňa poukázal na ustálenú judikatúru Súdneho dvora k odôvodneniu vyžadovanému článkom 253 ES a najmä na ustálenú judikatúru k všeobecne záväzným právnym aktom (body 65 a 66 napadnutého rozsudku). Dospel k záveru, že odôvodnenie tohto nariadenia bolo vzhľadom na jeho obsah a okolnosti jeho prijatia dostatočné (bod 67 a 68 uvedeného rozsudku).

Návrhy účastníkov konania

29 Chemi-Con navrhuje, aby Súdny dvor

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zaviazal Radu na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania a

— zrušil článok 3 druhý odsek sporného nariadenia, pretože tento nestanovuje spätnú účinnosť tohto nariadenia k 4. decembru 1997, alebo, subsidiárne, aby vrátil vec Súdu prvého stupňa na rozhodnutie o návrhoch na zrušenie uvedeného ustanovenia.

30 Rada a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a Chemi-Con zaviazal na náhradu trov konania.

O odvolaní

31 Chemi-Con uvádza na podporu svojho odvolania tri odvolacie dôvody, v ktorých Súdu prvého stupňa vytýka, že zamietol jej prvý žalobný dôvod. Prvý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa Súd prvého stupňa

dopustil tým, že v bode 48 napadnutého rozsudku nesprávne kvalifikoval žalobný dôvod uvedený Chemi-Con, ktorý sa odvolával na porušenie zákazu diskriminácie uvedeného v článku 9 ods. 5 základného nariadenia Radou, a teda nie na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania. Druhý odvolací dôvod sa zakladá na údajne nesprávnom právnom posúdení Súdom prvého stupňa v bode 58 tohto rozsudku v súvislosti s výkladom spomenutého ustanovenia základného nariadenia. Tretí odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa Súd prvého stupňa dopustil v bode 57 napadnutého rozsudku v súvislosti s použitím zásady rovnosti zaobchádzania. Okrem toho použitie tejto zásady nebolo dostatočne resp. jednoznačne odôvodnené.

- 32 Ako to výstižne uviedli Rada a Komisia, všetky tri odvolacie dôvody sa v podstate týkajú jednej a tej istej otázky, a sice výkladu a použitia zásady rovnosti zaobchádzania, resp. zákazu diskriminácie zakotvenej v článku 9 ods. 5 základného nariadenia. Ide tu v podstate o to, či táto zásada aj v prípade, keď sú dovozy rovnakých výrobkov pochádzajúcich z rôznych zdrojov predmetom samostatných antidumpingových konaní, ktoré sa nachádzajú v rozdielnych štádiách upravených rozdielnymi ustanoveniami tohto nariadenia, vyžaduje, aby všetky dotknuté dovozy, pokiaľ ide o výber antidumpingového cla, boli posudzované rovnako v tom zmysle, že tieto clá by nebolo možné ukladať na dovoz z určitých zdrojov, ak neboli uložené na rovnaké dovozy z iných zdrojov.

O prvom odvolacom dôvode

- 33 V súvislosti s prvým odvolacím dôvodom treba konštatovať, ako to uviedol generálny advokát v bodoch 36 až 38 svojich návrhov, že nie je rozhodujúce, či zásada zakotvená v článku 9 ods. 5 základného nariadenia sa označuje ako „zásada rovnosti zaobchádzania“ alebo ako „zásada zákazu diskriminácie“. Ide totiž o dve rôzne označenia jednej a tej istej právnej zásady Spoločenstva, ktorá zakazuje posudzovať

rovnaké prípady rozdielne, resp. rozdielne prípady rovnako, pokiaľ to neodôvodňujú objektívne dôvody (pozri najmä rozsudok z 12. decembra 2002, Rodríguez Caballero, C-442/00, Zb. s. I-11915, bod 32 a tam uvedenú judikatúru). Z bodov 50, 51 a 57 napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že Súd prvého stupňa pri posudzovaní dovozov VEHK pochádzajúcich z Japonska, zo Spojených štátov a z Thajska zohľadnil túto zásadu, ako je uvedená predovšetkým v článku 9 ods. 5. Za týchto okolností Chemi-Con nemôže Súdu prvého stupňa vytýkať, že v bode 48 tohto rozsudku nezohľadnil zásadu, na porušenie ktorej poukazuje.

- 34 Z uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod zakladajúci sa na nesprávnej kvalifikácii žalobného dôvodu Chemi-Con je nedôvodný a treba ho zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu

- 35 Prvou časťou druhého odvolacieho dôvodu Chemi-Con napáda vyjadrenie Súdu prvého stupňa v bode 58 napadnutého rozsudku, že článok 9 ods. 5 základného nariadenia sa vzťahuje výlučne na uloženie antidumpingového cla. Z tohto tvrdenia vyvodzuje, že Súd prvého stupňa vylúčil uplatnenie zákazu diskriminácie stanoveného v tomto ustanovení na prípady, keď je antidumpingové clo naďalej vyberané na základe článku 11 ods. 2 tohto nariadenia.

- 36 Chemi-Con zastáva názor, že článok 9 ods. 5 základného nariadenia treba použiť na všetky prípady, ktoré zakladajú dôvod na výber antidumpingového cla. V danom prípade toto ustanovenie bráni tomu, aby dovozcovia VEHK pochádzajúcich z Japonska mali na základe článku 11 ods. 2 tohto nariadenia povinnosť platiť antidumpingové clo až dovtedy, kým nebudú k dispozícii výsledky preskúmania antidumpingových opatrení, ktorých platnosť skončí, zatiaľ čo dovozy rovnakých výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska, ktoré boli predmetom základného prešetrovania v tom istom čase, ktoré viedlo k rovnakým záverom, nepodliehajú clu tohto druhu. Z toho dôvodu mala byť spätná účinnosť sporného nariadenia stanovená k dátumu 4. decembra 1997, ktorý je prvým dňom, kedy bol Chemi-Con na základe článku 11 ods. 2 povinný platiť antidumpingové clo. Až do 3. decembra 1997, ktorý je spomenutý v bode 36 odôvodnenia sporného nariadenia, malo byť toto clo platené na základe nariadenia č. 3482/92.
- 37 Rada a Komisia zhodne uvádzajú, že Súd prvého stupňa sa svojim vyjadrením, že článok 9 ods. 5 základného nariadenia sa vzťahuje iba na uloženie antidumpingového cla, nedopustil právneho pochybenia pri výklade tohto ustanovenia. Zdôrazňujú, že na rozdiel od článku 9 bodu 9.2 antidumpingového kódexu z roku 1994, na ktorý sa Chemi-Con odvoláva, znenie článku 9 ods. 5 odkazuje výslovne na uloženie antidumpingového cla a nie na výber takéhoto cla.
- 38 Podľa názoru Rady je článok 9 ods. 5 základného nariadenia v rozsahu, v akom zakazuje diskrimináciu pri ukladaní antidumpingového cla, kogentým ustanovením, ktoré presahuje rámec povinností, ktoré Spoločenstvu vyplývajú z antidumpingového kódexu z roku 1994. Článok 9 bod 9.2 tohto kódexu iba vyžaduje, aby sa výber antidumpingového cla, pokiaľ bolo uložené, realizoval na nediskriminačnom základe. Na podporu tohto výkladu Rada poukazuje na správu osobitnej skupiny vytvorenej v rámci Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT)

zo 4. júla 1997 nazvanú „Ukladanie antidumpingového cla ES na dovozy bavlnenej priadze z Brazílie“ [*neoficiálny preklad*], ktorá bola vypracovaná v nadväznosti na článok 8 bod 8.2 dohovoru z roku 1979, ktorým sa vykonáva článok VI GATT (GATT-antidumpingový kódex, Ú. v. ES L 71, 1980, s. 90); spomenuté ustanovenie je totožné s článkom 9 bodom 9.2 antidumpingového kódexu z roku 1994. Napriek tomu zastáva názor, že skutočnosť, článok 9 ods. 5 sa vzťahuje iba na ukladanie antidumpingového cla, ešte neznamená, že výber tohto cla nepodlieha zákazu diskriminácie.

39 Hoci sa Chemi-Con, ako aj Rada a Komisia v podstatnej časti svojej argumentácie zaoberali rozlišovaním medzi ukladaním a výberom antidumpingového cla, treba konštatovať, ako to výstižne uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhoch, že sa ich názory na tento problém líšia skôr zdantlivo ako v skutočnosti. Žiadny z účastníkov konania totiž nespochybňuje skutočnosť, že článok 9 ods. 5 základného nariadenia možno použiť aj na preskúmanie, ktoré je práve predmetom tohto sporu a počas ktorého sa bude pokračovať vo výbere antidumpingového cla na dovoz niektorých výrobkov aj po dátume skončenia platnosti konečného cla zavedeného pôvodným rozhodnutím o jeho uložení.

40 Z napadnutého rozsudku, najmä z bodov 50, 51 a 57 tohto rozsudku, vyplýva, že pri posudzovaní dovozov VEHK pochádzajúcich z rozličných štátov v období od 4. decembra 1997 do 28. februára 1999 sa prihliadalo na zásadu stanovenú v článku 9 ods. 5 základného nariadenia. Z bodu 58 tohto rozsudku, najmä z použitia príslovky „iba“ v druhej vete tohto bodu, nemožno vyvodiť, že Súd prvého stupňa sa stotožnil s názorom, že antidumpingové clá môžu byť vybrané na diskriminačnom základe a že toto ustanovenie nemožno použiť na skutkové okolnosti predmetného sporu. Tento odvolací dôvod Chemi-Con je preto nedôvodný a musí byť zamietnutý.

O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu

- 41 V druhej časti druhého odvolacieho dôvodu Chemi-Con uvádza, že Súd prvého stupňa v bode 58 napadnutého rozsudku zastáva názor, že Rada disponuje voľnou úvahou, ktorá jej dovoľuje neuplatniť článok 9 ods. 5 základného nariadenia na konanie upravené článkom 11 ods. 2 tohto nariadenia.
- 42 Súd prvého stupňa však rozhodnutím, že Rada nie je povinná zdržať sa použitia článku 11 ods. 2 základného nariadenia a že tento článok je osobitným predpisom vo vzťahu k článku 9 ods. 5 tohto nariadenia, nezdieľal názor, že Rada sa môže na základe voľnej úvahy rozhodnúť, že nepoužije toto ustanovenie pri preskúmaní. Ako uviedli Rada a Komisia, Súd prvého stupňa nespochybňuje uplatnenie uvedeného článku 9 ods. 5 na skutkové okolnosti predmetného sporu, a teda tento odvolací dôvod Chemi-Con je nedôvodný a musí byť zamietnutý.
- 43 Okrem toho, pre prípad, že by táto výhrada bola chápaná ako vytýkanie skutočnosti, že Súd prvého stupňa sa domnieval, že článok 9 ods. 5 základného nariadenia nebráni použitiu článku 11 ods. 2 tohto nariadenia na daný prípad, treba konštatovať, že táto výhrada sa obsahovo prelína s argumentáciou uvedenou v rámci tretieho odvolacieho dôvodu, ktorý vychádza z právneho pochybenia Súdu prvého stupňa pri uplatnení zásady rovnosti zaobchádzania. V tomto prípade nie je potrebné, aby Súd prvého stupňa podrobne skúmal túto výhradu so zreteľom na odvolací dôvod vychádzajúci z právneho pochybenia pri výklade článku 9 ods. 5.
- 44 Na základe uvedeného je druhý odvolací dôvod vychádzajúci z právneho pochybenia Súdu prvého stupňa pri výklade článku 9 ods. 5 základného nariadenia potrebné zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

45 V prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu Chemi-Con uvádza, že z odôvodnenia bodu 57 napadnutého rozsudku nemožno zistiť, ako Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozdielne posudzovanie dovozu výrobkov pochádzajúcich z Japonska a výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska nie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania. Zastáva názor, že z odôvodnenia rozsudku jednoznačne nevyplýva, či sa Súd prvého stupňa domnieval, že skutkové okolnosti dovozu výrobkov pochádzajúcich z Japonska nie sú porovnateľné so skutkovými okolnosťami dovozu výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov alebo z Thajska, alebo sa skôr domnieval, že tieto okolnosti sú síce porovnateľné, avšak rozličné posudzovanie možno odôvodniť existenciou „objektívnych rozdielov určitého významu“. Chemi-Con pripomína, že posledné kritérium bolo použité v judikatúre citovanej v bode 52 napadnutého rozsudku.

46 V tejto súvislosti stačí uviesť, ako to uznala aj Chemi-Con vo svojom odvolaní, že z bodu 57 napadnutého rozsudku implicitne vyplýva, že podľa názoru Súdu prvého stupňa predstavujú dovozy výrobkov pochádzajúcich z troch spomenutých štátov porovnateľné prípady, ktorých rozdielne posudzovanie možno odôvodniť. Hoci Súd prvého stupňa výslovne nekonštatoval, že ide o porovnateľné prípady, vymenoval viacero znakov, ktoré sú pre obidva prípady spoločné, a to konkrétne podobnosť dovážaných tovarov, skutočnosť, že dotknuté dovozy výrobkov sú predmetom prešetrovaní, ktoré sa uskutočňovali súčasne a ktoré boli zamerané na rovnaké časové obdobie, a nakoniec skutočnosť, že tieto prešetrovania dospeli k podobným záverom o dumpingu a ujme na záujmoch Spoločenstva. Až po vymenovaní týchto spoločných znakov Súd prvého stupňa pomenoval dôvod, ktorý rozdielne posudzovanie týchto prípadov odôvodňuje. Odôvodnenie v bode 57 nie je preto nejednoznačné ani nedostatočné.

47 V druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu Chemi-Con uvádza, že samotná skutočnosť, že základné prešetrovanie dovozov výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska bolo upravené iným ustanovením základného nariadenia ako prešetrovanie v rámci preskúmania opatrení, ktorých platnosť skončí, ešte nezakladá „objektívny rozdiel určitého významu“, ktorý by vytýkané rozdielne posudzovanie odôvodňoval. Predovšetkým považuje za nesprávne, že Súd prvého stupňa vychádzal z rozsudku Sermens, pretože rozdiel v právnom základe tohto rozsudku je podstatne výraznejší ako rozdiel medzi dvoma ustanoveniami toho istého nariadenia Rady. Chemi-Con v tejto súvislosti uvádza, že v spore, v ktorom bol vydaný tento rozsudok, malo rozdielne posudzovanie právny základ v ustanovení primárneho práva Spoločenstva. V predmetnom spore má rozdielne posudzovanie právny základ iba v článku 11 ods. 2 základného nariadenia, ktorý vo vzťahu k článku 9 ods. 5 tohto nariadenia nemožno považovať za normu vyššieho stupňa právnej sily.

48 Na úvod je potrebné povedať, že tvrdenia Chemi-Con vychádzajú z povrchného skúmania napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa síce v bodoch 57 a 58 tohto rozsudku v podstate uvádza, že rozdielne posudzovanie znevýhodňujúce dovozy výrobkov pochádzajúcich z Japonska má právny základ v článku 11 ods. 2 základného nariadenia, ktorý je osobitným predpisom, upravujúcim výber anti-dumpingového cla, až do doby, kým nebudú k dispozícii výsledky preskúmania antidumpingového opatrenia, ktorého platnosť končí. Je však potrebné zohľadniť aj body 54 až 56 rozsudku, v ktorých Súd prvého stupňa uviedol podstatné znaky základného prešetrovania a znaky preskúmania opatrenia, ktorého platnosť sa končí, ktoré predstavujú dve rozdielne antidumpingové konania upravené rozdielnymi ustanoveniami tohto nariadenia. Popisom týchto podstatných znakov Súd prvého stupňa zohľadnil nielen skutočnosť, že obidve konania sa riadia rozdielnymi ustanoveniami, ale predovšetkým aj dôvody, ktoré zákonodarcu Spoločenstva viedli k tomu, aby v tomto nariadení stanovil pre každé konanie osobitné pravidlá.

49 Z toho dôvodu odkaz Súdu prvého stupňa na článok 11 ods. 2 základného nariadenia ako na právny základ pre rozdielne posudzovanie dovozu výrobkov, ktoré sú predmetom preskúmania, a dovozu výrobkov, ktoré sú predmetom základného prešetrovania, nemožno chápať v tom zmysle, že sa tento odkaz vzťahuje na výlučne formálny aspekt existencie tohto osobitného ustanovenia. Tento odkaz nevyhnutne predpokladá, že, keďže toto nariadenie výslovne stanovuje, že antidumpingové opatrenie, ktorého platnosť skončí, zostáva v platnosti až do ukončenia preskúmania, pokiaľ sa takéto preskúmanie uskutoční, možno vyvodiť záver, že preskúmanie sa v zásade odlišuje od konania v rámci základného prešetrovania upraveného inými ustanoveniami tohto nariadenia.

50 Objektívny rozdiel medzi týmito dvoma konaniami spočíva v tom, že preskúmaniu podliehajú tie dovozy, pri ktorých už bolo prijaté antidumpingové opatrenie a pri ktorých bolo v zásade dostatočne preukázané, že zrušenie týchto opatrení by viedlo k pretrvávaniu alebo obnoveniu dumpingu alebo ujmy. Naproti tomu pri dovozoch, ktoré podliehajú základnému prešetrovaniu, je cieľom tohto prešetrovania práve zistiť existenciu, rozsah a účinok údajných dumpingových praktík, aj keď je začatie takéhoto prešetrovania podmienené existenciou dostatočného množstva dôkazov odôvodňujúcich začatie takéhoto konania. Preto treba vychádzať z predpokladu, že okrem formálneho aspektu, ktorý Súd prvého stupňa spomenul v bode 57 napadnutého rozsudku, možno rozličné posudzovanie konštatované v predmetnom prípade odôvodniť aj z hľadiska vecného, keďže v príslušných ustanoveniach základného nariadenia sa dovozy výrobkov, ktoré viedli k zavedeniu antidumpingového cla Radou, z dôvodu ich pôvodu nenachádzali v rovnakej situácii ako obdobné dovozy tovarov z iných zdrojov, pri ktorých sa uskutočnilo iba základné prešetrovanie.

51 Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, že rozdielne posudzovanie dovozu výrobkov pochádzajúcich z Japonska a dovozu výrobkov pochádzajúcich zo Spojených štátov a z Thajska nie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania.

52 Ďalej Súd prvého stupňa takisto správne konštatoval v bode 58 napadnutého rozsudku, že Rada nie je podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia povinná zdržať sa uplatnenia článku 11 ods. 2 tohto nariadenia. Zásada uvedená v článku 9 ods. 5 základného nariadenia totiž nevyžaduje, aby Rada v prípade, že sa rozhodne ukončiť konanie o preskúmanie z dôvodu, že nebolo uložené žiadne konečné antidumpingové clo na dovozy, ktoré sa nachádzajú v podobnej situácii ako dovozy, ktoré podliehajú preskúmaniu, ale pochádzajú z iných zdrojov a boli predmetom základného prešetrovania, obnovila absolútnu rovnosť zaobchádzania pri výbere dovozného cla v týchto rozdielnych situáciách.

53 V predmetnom spore zastávala Rada názor, že spätná účinnosť rozhodnutia o ukončení preskúmania týkajúceho sa dovozu výrobkov pochádzajúcich z Japonska mala byť stanovená k 28. februára 1999, teda k dátumu, kedy bolo isté, že neboli zavedené žiadne konečné antidumpingové opatrenia na dovozy VHEK pochádzajúce zo Spojených štátov a z Thajska. S prihliadnutím na objektívne dôvody, umožňujúce osobitné posudzovanie dovozov podliehajúcich preskúmaniu, treba preto predpokladať, že Rada neprekročila hranice voľnej úvahy, ktorou v tejto oblasti disponuje.

54 Na základe uvedeného je tretí odvolací dôvod vychádzajúci z právneho pochybenia Súdu prvého stupňa pri uplatnení zásady rovnosti zaobchádzania potrebné zamietnuť.

55 Keďže žiaden z odvolacích dôvodov uvedených odvolateľom nepresvedčil, treba odvolanie ako celok zamietnuť.

O trovách

- 56 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 rokovacieho poriadku uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla zaviazat' Chemi-Con na náhradu trov konania a Chemi-Con nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania. V súlade s článkom 69 ods. 4 rokovacieho poriadku znáša Komisia svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1) **Odvolanie sa zamieta.**

- 2) **Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie v odvolacom konaní.**

- 3) **Komisia Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy